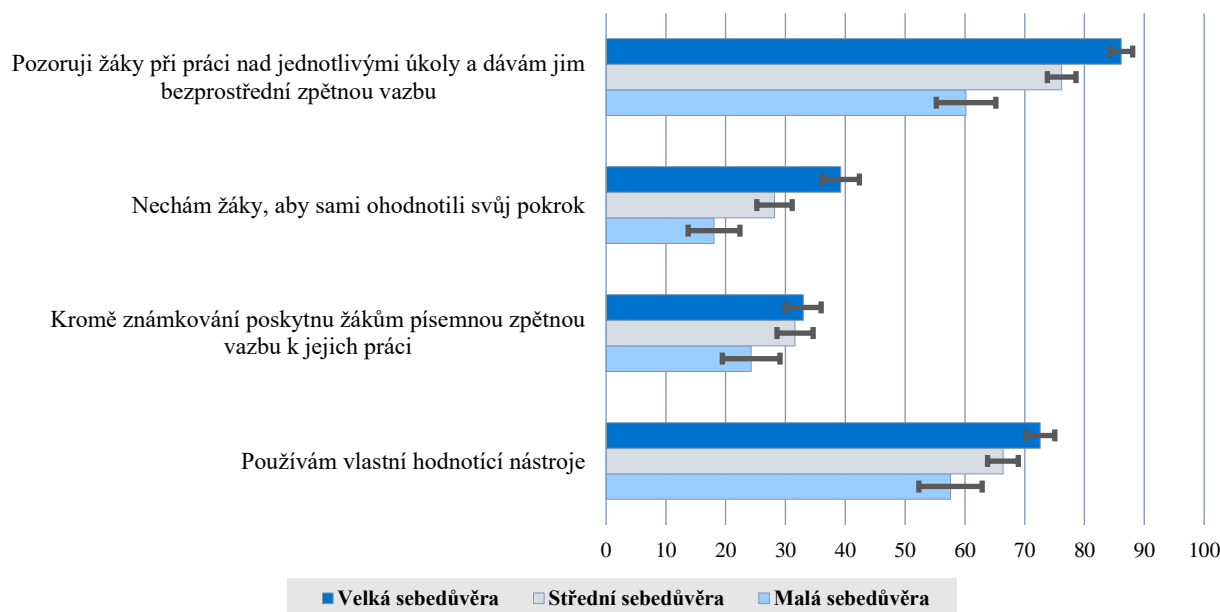

Sebedůvěra učitele se může projevovat také v odlišných metodách hodnocení žáků. Graf 64 ukazuje, že ti učitelé, kteří udávají velkou sebedůvěru ve vedení výuky, používají všechny uvedené hodnotící nástroje ve větší míře než učitelé udávající zejména malou sebedůvěru ve vedení výuky. Rozdíly mezi učiteli jsou statisticky významné a nejmarkantněji věcně významné v případě poskytování bezprostřední zpětné vazby při pozorování žáka při práci a při nabádání žáků k tomu, aby sami ohodnotili svůj pokrok. Rozdíl je statisticky významný taktéž v případě využití vlastních hodnotících nástrojů. Pouze v případě používání písemné zpětné vazby, která zjevně nevyžaduje bezprostřední reakci učitele, je rozdíl již na hranici statistické významnosti.

GRAF 64 | Podíly učitelů dle toho, jak často ve výuce používají uvedené způsoby hodnocení žáků, tříděno dle sebedůvěry učitele ve vedení výuky (pouze sloučené odpovědi „často“ a „vždy“)

Zdroj: TALIS 2018

Poznámka: Úsečka na konci jednotlivých pruhů značí 95% konfidenční interval.

Jak bylo zmíněno výše, synergie panující mezi sebedůvěrou učitele v užívání různých didaktických metod a jejich reálná aplikace ve výuce může být relativně snadno pozitivně ovlivnitelná absolvováním vhodných kurzů DVPP. Šetření TALIS 2018 se v tomto kontextu dotazovalo učitelů jednak na vnímanou potřebu kurzů DVPP a jednak na užitečnost takových kurzů. Dle dílčích zjištění této sekundární analýzy je možné předpokládat asociaci mezi sebedůvěrou učitele v používání různých druhů didaktických metod a potřebou absolvování příslušných kurzů DVPP, pokud si učitel nedůvěřuje. Pravděpodobná je taktéž asociace mezi udávanou subjektivní užitečností takových kurzů DVPP a potenciálně posílenou sebedůvěrou učitele v aplikaci didaktických metod. De facto se jedná o posílení sebedůvěry učitele v aplikaci didaktických metod skrze získání dodatečných kompetencí v užívání těchto metod na kurzech DVPP.

Graf 65 nejprve prezentuje průměrnou hodnotu indexu učitelem vnímané potřeby profesního rozvoje v metodách vedení jeho vlastního předmětu a obecně v pedagogice dle jednotlivých základních třídících faktorů. Je patrné, že zejména začínající učitelé do 5 let praxe pociťují výrazně vyšší potřebu profesního rozvoje, což je zcela očekávatelné zjištění. Z pohledu učitelů různých druhů škol nelze nalézt statisticky významné rozdíly. Důležitým zjištěním je statisticky významný rozdíl v subjektivně vnímané potřebě profesního rozvoje mezi učiteli, kteří učí zcela aprobovaně, nebo naopak neučí aprobovaně vůbec. Ti učitelé, kteří vyučují své předměty zcela neaprobovaně, udávají vyšší potřebu profesního rozvoje ve výuce tohoto předmětu a obecně v pedagogice. Zjištění je do jisté míry překvapivé v tom smyslu, že v případě sebedůvěry učitelů či reálné aplikaci metod se mezi aprobovanými a neaprobovanými učiteli nevyskytovaly statisticky významné rozdíly. Učitelé vyučující neaprobovaně přesto cítí silnější potřebu profesního rozvoje, byť zřejmě ne tak silnou jako učitelé s krátkou pedagogickou praxí.